

Vicent Santamaria (en la foto, a la dreta). La Penya Barcelonista de la Safor és una de les entitats de la comarca que s'ha abocat a ajudar Santamaria.

LA DONACIÓ D'ÒRGANS ENCARA NO ÉS ASSUMIDA AMB NORMALITAT

Un jove a la recerca d'un cor i dos pulmons

Un jove d'Oliva (la Safor) busca un cor i uns pulmons per poder viure. Vicent Santamaria i Mullor té trenta anys. Era funcionari de Finances, però l'ha apartat del treball una malformació del cor dita tetralogia de Fallot severa, que vol dir que hi ha quatre lesions al cor. A més a més, té una hipertensió pulmonar, segurament causada per la malaltia del cor. Per això es passa el dia enganxat a un concentrador d'oxigen, que ha deixat enrere unes bombones que havien esdevingut la seua companyia.

L'acumulació de les dues malalties obliga a fer-li una complexa operació de substitució, del cor i dels pulmons alhora. No val a fer-li primer l'una i després l'altra. I el seu problema és que ha de confiar en una donació múltiple, que no sap quan arribarà. A més, ho ha de fer fora del país, perquè ací les operacions d'aquest nivell no han tingut cap èxit.

Vicent Santamaria és afiliat a la mútua de funcionaris Muface, i ha aconseguit que gestione la seua inclusió en una llista d'espera de trasplantaments de Bordeus (Occitània), on l'operació té una certa garantia d'èxit. Muface pagarà totes les seues despeses i les d'un familiar. Tot i que, les del familiar, les haurà de pagar primer ell. Així doncs, els diners no són

el problema principal en aquest cas. El problema és la manca d'òrgans.

Per això diversos amics de Vicent Santamaria han iniciat una campanya de divulgació del seu cas, que a la Safor ha tingut un important ressò i que ha estat en bona part canalitzada a través de la Penya Barcelonista comarcal, de la qual Santamaria és simpatitzant.

•L'actual legislació en matèria de donacions d'òrgans a l'estat espanyol és molt progressista, però no s'aplica. D'acord amb la llei tothom és donant, tret que haja expressat per escrit la seua voluntat de no ser-ho. Però en la pràctica els papers es capgiren. De fet, els metges no s'atreveixen a usar els òrgans, si no hi ha un acord clar amb els donants. Hi ha una llista de donants, però s'ha arribat a l'extrem que, en alguns casos els familiars s'ha oposat a la donació i aquesta no s'ha fet. Vicent Santamaria diu que ho entén: "és afegir un dolor al dolor", però considera que haurien de pensar que "pot servir de molt".

•Telèfons d'informació sobre donacions: 900 52 11 52; 971-77 12 29; 93-412 43 40; 93-339 83 03.

Un text de Vicent Santamaria i Mullor

Vicent Santamaria esmerça part del temps en una de les seues principals afeccions, la literatura. Llegeix i escriu contes, alguns d'ells sobre la mort. Aquest text fou escrit la setmana passada per als lectors d'EL TEMPS:

"En un indret de la Safor vivia un xiquet malaltís. Mentre tots els xiquets jugaven, ell es veia obligat a romandre gitat.

El xiquet sabia que estava malalt, però no sabia per què ni quina culpa en tenia. De fet no hi tenia cap culpa, però estava malalt, i cada vegada més. Més tard, a banda romandre gitat, havia d'estar connectat, a més, a una bombona d'oxigen. Però un dia li donaren l'esperança d'abandonar el llit i la bombona d'oxigen. Aquesta esperança passava per un trasplantament de cor i pulmons.

Al cap d'un parell de mesos, al xiquet, li feren el trasplantament múltiple. Ara juga a futbol i ningú no diria que és un xiquet malalt".

Aquesta sort és, ni més ni menys, la que espera l'autor d'aquesta història.